

Miljö- och energidepartementet

m.registrator@regeringskansliet.se
m.remiss-energi@regeringskansliet.

christina.nordenbladh@regeringskansliet.se

Diarienummer M2017/01738/R

Remissvar gällande **Förordning om ändring i förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen** (M2017/01738/R)

Energifabriken är en specialiserad leverantör av rena biodrivmedel. Företaget har funnits sedan 2006 och levererar biodrivmedel i form av RME och HVO till aktörer inom tunga transporter. Många av Energifabrikens kunder har gjort en fullständig omställning till fossilfria bränslealternativ och helt fasat ut fossila drivmedel. Dessa är levande bevis på att det är möjligt att redan nu uppfylla målet om fossiloberoende fordonsflotta. Energifabriken arbetar för att utveckla biodrivmedelsmarknaden och vara en framstående leverantör av både dagens och morgondagens biodrivmedel. Vi anser att föregångare inom klimatområdet ska värderas högt och att det ska vara lönsamt att välja förnybart framför fossilt.

Energifabriken lämnar genom detta remissvar sina synpunkter och kommentarer gällande Förordning om ändring i förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (M2017/01738/R)

Sammanfattning

Ändringsförslaget syftar till att klargöra vilka ämnen som kan betecknas som restprodukt när de används som råvara till biodrivmedel. Energifabriken anser att texten är alltför otydligt skriven och därför att flera olika tolkningar kan göras. Vi anser vidare att ekonomiskt värde och användningsområde blir otympliga definitioner på restprodukt som båda kan ändras över tid i en cirkulär och biobaserad ekonomi. Energifabriken motsätter sig förslaget.

Kommentarer

Energifabriken väljer att kommentera punkt 2 i ändringsförslaget.

”2. ämnets utfall i mängd och dess ekonomiska värde i förhållande till huvudprodukten är lågt i de fall ämnet har ett annat användningsområde än energiändamål och det inte har uppkommit direkt i en jordbruks-, vattenbruks-, fiske eller skogsbruksverksamhet. ”

I punkt 2 i ändringsförslaget är det otydligt om det är ämnets utfall i mängd och dess ekonomiska värde tillsammans eller var för sig som definierar en restprodukt. Det är även otydligt vad som menas med ”lågt”. Det saknas även en förklaring till varför ett ämnes ekonomiska värde har betydelse för definition som restprodukt. I en cirkulär ekonomi kan man förvänta sig att värdet förändras på olika processers restprodukter och sidoströmmar och detta kan i sin tur utgöra en positiv drivkraft för

ytterligare cirkularitet.

Det är även otydligt hur ämnets användningsområde för energiändamål ska påverka definitionen. Avser det användningsområdet under en viss tid, eller det huvudsakliga användningsområdet, eller att det är ett av flera användningsområden? Vi saknar även en förklaring till varför användningsområdet energiändamål har betydelse för definitionen av restprodukt.

Syftet med ändringsförslaget är att begränsa användningen av pfd som råvara till HVO. Energifabriken är kritisk till att definiera råvaror som hållbara och icke hållbara, likaså är vi kritiska till indelningen i generationer eller avancerade och icke avancerade. Hållbarhetskrav bör istället vara tydligt ställda på produktionskedjor. Energifabriken välkomnar att hållbarhetskraven gradvis skärps, men då på ett sätt som inte innebär allför stora svängningar i tillgången på biodrivmedel på marknaden.

Det finns en risk att ändringsförslaget får konsekvenser för ytterligare ämnen, som utgör eller kan komma att utgöra råvaror för biodrivmedel. Några exempel listas nedan:

Enligt den senaste sågverksinventeringen går att utläsa att utbytet (sågat virke) utgör 44%-48% av produktionen (källa SLU). Resten, 52%-56%, är sågspån, bark och flis, samtliga tänkbara framtida råvaror till biodrivmedel. Med definitionen i ändringsförslaget skulle dessa fraktioner klassas som biprodukt eftersom utfallet i mängd inte är lågt i förhållande till huvudprodukten.

Råtallolja, CTO, har ett flertal olika användningsområden som processbränsle, biodrivmedel, destillation till kemiska produkter som ytbehandling, färg, bläck mm, etc. Globalt används huvuddelen CTO till olika kemiska produkter. Med ändringsförslagets definition innebär detta att CTO kan klassas som biprodukt om priset per enhet överstiger priset på pappersmassa.

Långsiktigt finns det sannolikt ett behov att förändra, eller rentav avskaffa definitionen av restprodukt och avfall. De flesta rest- och sidoströmmar kommer att utgöra viktiga råvaror för nya produkter i en cirkulär ekonomi. Sådana förändringar kan införas utan att drastiskt påverka tillgången på biodrivmedel om de aviseras i god tid innan ikraftträdande eller införs successivt.

Linköping den 11 september 2017

Karin Varverud
Energifabriken AB